

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXIV. De Narse Magistro militum & de ejusdem pietate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Κεφ. κγ'.

πίκη εἰ τὸν τάναιον ἐκέντετο, πυκναῖτα ἐχειστάσαι· καὶ περισσομόν ἐν ἀλαδάσια καὶ αχαΐᾳ γεγονότων.

IΣΤΟΡΩΝ τῷ αὐτῷ ἀνδρὶ, ὃς οἱ τὸν τάναιον ἐκέντει, τάναιον ἐκαλέσιν οἱ Πήλιχώρεοι τῷ ἐκ τῆς λίμνης τῆς μαιῶποι οἱ οἰκολόγοι ἀχεις εἰς τὸν δέξιν πόντον, ιετινιανὸν δυσωπεῖον, Πήλισκοπον (Φίσιον ὄντεμψαι, ἐπιειδὴ τε τὸν δέποντον ιετινιανὸν ἀπεργάσας), καὶ ιερέα διυτοῖς ἥδισα πέμψαι. αναγείφει ἐν μάλα λογίως ὁ ἀντός, τῶν τοῖς ιετινιανὸν χρέονος, γύρων τῷ απὸ τῆς μαιῶποι οἱ οἰκορομακτοί τῆς ρωμαίων γῆς, σδομές τε Ἰζαιοῖς ἀνὰ τὸν ἑλλαδα θύμεατος, τῶτε Βοιωτίαν καὶ αχαΐαν καὶ τὰ πεντεπότον τὸν κερσαῖον καταστήθηναι, καὶ κωνία διάειθμα καὶ πόλεις ἐς ἔδαφον ἐνεχθῆναι, καὶ χάρτης γῆς πολλαχόσει θύμεατος καὶ οὐαχ μὲν ἀνδρὶς ἐς ταῦτον συνελθεῖν. εἶναι δὲ μεμενήκασι.

Κεφ. κδ'.

Πεὶ ναρσοῦ σφατη ὡς καὶ θεοφιλεῖας ἀντε.

GΡΑΦΕΙ καὶ τὸν ναρσὸν σεληνίαν, σαλέντῳ πέδοις ιετινιανὸν πέδος τὸν ιταλῶν χώραν, ὅπως τε τὸν τάτιλαν κατηγορίσατο, καὶ μὲν τέτον, τείσαν καὶ αἰρώμητεμπον ἑδῶν. φασὶ τόπου οἱ συγγενεῖοι τῷ ναρσῷ, ὡς ἔστι τὸ θεῖον λίσαις τε καὶ ἀλλαῖς διστείαις εξοστείτο, τὰ εἰότα γεραιζων καὶ τὸ παρθένον καὶ θεόβον, ὡς αὐταρδὸν ἀπτὺν οἱ διακελδύεσθ τὸν καιρὸν ὅτε πολεμῶν δέοις καὶ μὴ πεστερερην χρέων ἀρχόν, τὴν δὲ ἐκεῖτεν τὸ σωθεμα λάθοι. πετραχθαι δὲ καὶ ἑτερα τὸν ναρσῷ, λόγω πολλῷ αἴσια, βεστείνον καὶ σινδύαλδον κατεπολιμηταῖν, καὶ τὰ πολλὰ περσικοπαμένα μεχρις ὄπειαν. ἀπεράγα θιαμέν γέγραπται ταῦτοι, επω δὲ ἐς ήματς αφίκειν.

C A P. XXIII.

Quomodo etiam Barbari qui Tanaim accidunt, Christianam religionem amplexi sunt. Item de terre motibus qui in Gracia & Achaia contigerunt.

REPERTUR etiam ab eodem Scriptore, accolas Tanais; Tanaim autem vocant indigenas effluxum Maeotidis paludis in Euxinum mare: postulat à Justiniano, ut Episcopum ad ipsos mitteret. Justinianum vero, petitionem eorum ad exitum perduxisse, & sacerdotem libentissime adeos direxit. Idem Procopius eleganter admodum narrat, quomodo Gothi principatu ejusdem Justiniani, expalude Mæotide in fines Romanorum irruerint, & quemadmodum Græcia gravissimis terræ motibus concussa fuerit; Bœotia item & Achaia, & loca quæ sunt circa sinum Crisium quassata: innumerā denique oppida atque urbes solo æquatā sint. Terræ quoque hiatus plurimi in locis extitisse scribit: & alicubi quidem terram rufus in unum coivisse: alibi vero hiatus illos permanuisse.

C A P. XXIV.

C De Narsio Magistro militum, & de ejusdem pietate.

NARRAT præterea res à Narsete gestas, quem Justinianus in Italiā miserat: & qua ratione is Totilam, ac deinde Tejam superaverit, & quomodo urbs Roma quintūm capta sit. Porro qui cum Narsete familiariter versati sunt, eum supplicationibus ac reliquis pietatis officiis divinum numen usque adeo coluisse, & debitum Deiparae honorem tam studiose exhibuisse ajunt, ut illa tempus ei manifeste indicaret, quo pugna committenda esset: nec prius unquam prælium iniret Narses, quam signum ab illa accepisset. Alia quoque multa ab eodem Narsete gesta sunt, maximā laude digna: quippe qui Buselinum & Sindualdum bellaverit, multasque regiones ad Oceanum usque, Romanæ ditioni adjunxerit. Quæ Agathias quidem rhetor literis mandavit: nondum tamcunancisci potuimus.